

Várpalotai kiadás

KÜZÉPDUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

Várpalota nemzetközi kapcsolatai

Egyre nagyobb barátság fűzi Várpalota dolgozóit más népekhez. Megismerni életüket, szokásaikat, kultúrájukat — ez a szándék vezeti a dolgozók százait a népszerű baráti estekre.

Hogyan kezdődött ez az egyre szerteágazóbb barátság? Erre emlékezik vissza Csiky Iván, a baráti estek egyik szervezője, rendezője.

Hét évvel ezelőtt a lengyel est volt az első, s nem sokkal később követte a Csehszlovák Kultúrával közösen rendezett műsor. Először csak szerény keretek között, a sportkör klubhelyiségében rendezték a baráti esteket, s a közönség létszáma 100—150-nél több nem volt. Azután a népfreget fo-

kozatosan városi szintre növelte ezt a nagyon szép kezdeményezést, s most már külön szervező bizottság működik a párt, a tanács, a népfreget képviselőinek részvételével.

Minden évben sor került a Szovjetunió eredményeit, a szovjet nép életét ismertető kiállítások, baráti estek megrendezésére is.

A népek közötti barátság nem szorítkozik a hivatalos rendezvényekre. Például a Besztercebányai Ércbányászati Vállalat és a Várpalotai Szénbányászati Tröszt bányászai között igen szoros a kapcsolat. Kölcsönösen küldöttek vesznek részt egymás ünnepein, emellett egyénileg is na-

gyon sok bányász ismerkedett meg besztercebányai dolgozóival, és az ismeretséget levelezés útján szoros barátsággá fejlesztik.

Az idén a szokásos baráti rendezvények új színfolttal gazdagodtak. A lengyel barátsági nap alkalmából az általános iskolás gyermekek szellemi vetélkedésben bizonyították be: jól ismerik a baráti Lengyelországot. Erről rendkívül nagy elismeréssel nyilatkozott a lengyel nagykövetség is.

Ebben az évben két új ország kapcsolódott be a nagy érdeklődésre talált estek sorába: Vietnám és Korea már az első alkalommal megnyerték a várpalotai emberek szívét, s különösen az ezzel kapcsolatban rendezett kiállításról beszélnek még most is sokat a város lakói.

Januárban csehszlovák est szerepel a népfreget tervében, s még a jövő év elején sor kerül román, majd német és bolgár est megrendezésére. Ezt megelőzően azonban még ez év decemberében a Magyar-Szovjet Baráti Társasággal karöltve, ifjúsági vetélkedést rendeznek szovjet és magyar úttörők részvételével.

A baráti estek révén kialakult kapcsolat hasznos, a dolgozók széles rétegei ismerik meg mind jobban a baráti országok életét, erősítik a népek közötti barátságát.

Hetven népszámlálási körzet

Várpalotán is gyors ütemben folytak az 1960. évi népszámlálási munka előkészületei. A számláló körzeteket már kialakították, hetven körzetet jelöltek ki. A körzeteket úgy tervezték, hogy egyre-egyre háromszáznál több lakos ne jusson. Három körzet alkot majd egy felülvizsgáló kört.

Az utca- és házászámjegyzékből kialakított körzetekhez külön térkép-vázlatokat is készítettek a számláló biztosok részére, hogy a munkájukat ezzel is megkönnyítsék. Az elkészített beosztásokat újból felülvizsgálják, ellenőrzik, hogy az esetleges rossz elhatárolásokat kijavíthatassák, nehogy

azok a számlálás idején zavarokat okozzanak.

A népszámlálási munka 1960. január 2 és 10-e között zajlik le. A számlálást főként pedagógusok végzik, ebben az időpontban az iskolákban téli szünetet tartanak.

A tanácsnál tett látogatásunk során meggyőződünk arról, hogy a tanács illetékes dolgozói igen alaposan és nagy lelkiismerettel készítik elő a népszámlálást. Ennek a jó munkának bizonyára eredménye lesz — a népszámlálás városunkban teljes sikerrel zajlik le.

A SZABOTŐR

1.

Az Inotai Erőmű kazánfűtői megdöbbenve tapasztalták, hogy gyenge minőségű, alacsony kalóriájú a szén, amit Várpalotáról kapnak. Jobbára meddővel van keverve, és nem melegíti át a kazánokat... Ez év januárja óta, februárban, márciusban, sőt áprilisban is, olyan szénraktárak nyitottak meg, amelyek használhatatlanok voltak.

Az áramfejlesztő dolgozói és mérnökei joggal zúgolódtak a November 7. Erőműben. „Valaki keveri a szenet és meddővel rakja tele!” — állapították meg, kétséget kizáróan.

Megindult a vizsgálat. Az erőmű szakértői megállapították, hogy nagy százalékban meddővel szennyezett a várpalotai szén, és a vegyvizsgálat során kiderült, hogy 4 hónap alatt mintegy 20 000 tonna olyan szenet kaptak, amelyben tonnánként 4 forintot rügött a kalóriacsökkenés értéke. Pontos megállapították az ebből eredő károkozást is, amely 72 800 forintot eredményezett. Ennyivel kevesebbet fizettek ki a Várpalotai Széntrösztnek, mint amennyit számla szerint fizetniük kellett volna.

2.

A bűncselekmény tárgyát megállapították tehát, — most már csak az embert kellett megtalálniuk, aki a bűnt elkövette. A széntröszt becsületes dolgozói nem nyugodtak bele, hogy a gy-

nű árnyéka fejük felett lebegjen. A bányászok önrétege nem szenvedhet csorbát, a szénraktárak legendás hőseinek alakjára nem borulhat árnyék.

3.

A bűnös pedig most itt áll a Veszprém megyei Bíróság előtt, ahová fegyőre elvezette. Augusztus elseje óta van letartóztatásban ez a sötét tekintetű, alacsony termetű harmincéves ember, és egykedvűen válaszol a tanácselnök kérdéseire. Vörös István várpalotai lakos, elvált, vagyonatlan, a Beszáló-akna volt külszíni segédmunkása. Ez ideig hatszor volt büntetve, legutóbb fegyver- és löszereztegetésért, amiért 1 évi és 3 hónapi börtönrre ítélték.

Amikor legutóbbi büntetését kitöltötte, a várpalotai Beszáló-aknához került. Az volt a feladata, hogy a bányából felszínre érkező csillékot kiürítse: a szénnel telteket a széntárolóba, a meddővel megrakott csilléket pedig a meddő-ürítőbe. Ennek a feladatának akként tett eleget Vörös István, hogy a meddős csilléket is a szénkupacokra borította. Egyre-másra, egyre-másra. Mert „jó lesz ezeknek így is!”... Így gondolkodott.

Vörös István pontosan tudta, hogy a November 7. Erőmű kapja ezt a szenet. Azt is tudta, hogy az ilyként kevert szállítmány — a nagy mennyiségű meddő követésében — használhatatlanná válik. De ez az ember — mint letartóztatása napján a rendőrségi

fogdában egyik fogolytársa előtt kijelentette — nem értett egyet a munkáshatalommal, mai rendszerünkkel, és: „ott fogok ártani neked, ahol csak tudok!”... Így mondotta.

Most persze, sokáig nem fog ártani. Ezt sejtí ő is, és nem is igen védekezik. Legfeljebb megpróbálkozik azzal, hogy „csak” huszonöt csille meddő hozzájárítására emlékezik. De a kihallgatott tanúk és szakértők rábizonyítják a valóságot, és most már tagadni sem tud, sápadtan várja a fejleményeket.

4.

A két napig tartó bírósági tárgyaláson kiderült az is, hogy egyszerű-másszor figyelmeztették dolgozóit: amit művel, az lelkiismeretlenség. És baj támad belőle!... De Vörös István leintette őket: „Ne avatkozzatok az én dologba, törődjétek a magatok ügyeivel!” Az asszonydolgozókat, akik felemelték szavukat különös „munkamódszere” ellen, — megveréssel fenyegette és állandó rettegésben tartotta. Így aztán nem is mertek jelentést tenni.

A szándékosság a tárgyaláson beigazolást nyert. Bizonyossá vált, hogy Vörös István szándékosan követte el bűncselekményeit és tudatosan károsította meg a népgazdaságot. Ezért „aktív szabotázs büntetésben” mondta ki bűnösnek a megyei bíróság és főbüntetésül 7 évi börtönbüntetésre ítélte. Mellébüntetésül a törvényben meghatározott egyes jogoktól 10 esztendőre való eltiltásra ítélte.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletet, az elítélt enyhítésért felbuzgott. Amikor visszavezették cellájába, semmi megbánás nem tükröződött arcán. Egy őszi légy viaskodott elvesztett egyensúlyáért a bírósági folyosó üvegablakán. Azt bámulta.

HERCZEGH KÁLMÁN

Nyugdíjas-klub

A szobát finom ízléssel összeválogatott bútorkok töltik meg: kényelmes párnázott székek, modernvonalú fotelek, regényekkel, újságokkal, folyóiratokkal teli könyveszekrény. Az ablakokon a dúsán redőzött csipkefüggöny széles kényekben engedi át a napsugarakat. Csupa derű, csupa fény az egész terem. Hivatalos neve: klubhelyiség, ám egyben szimbólum is. Az öregeknek

eredményeit az öregek. Szinte valamennyiük öríz valami 19-es emléket a szívében, s nagyon-nagyon várták, hogy újból a munkások lehessenek ennek az országnak az urai. Megöregedtek a várakozás közben, az igaz, de megérték a nagy napot, s néhány évig még dolgoztak a bányában, amelyet már a sajátjuknak tekinthettek, megköszönhették az újfajta munkáséletet. Azután nyugdíjba

(Ruttkay Géza felvétele)

nálunk kijáró tisztelet, megbecsülés jele, a róluk való gondoskodás szimbóluma, hogy a várpalotai nyugdíjas bányászok klubja a gyönyörű művelődési palotában kapott helyet. Sok küzdelmes évtized után találnak itt szórakozást és töltik kellemesen megérdemelt pihenésüket.

Idejönnek délutánként, megnézegetik az újságokat, beszélgetnek, olvasgatnak. Sok közös élmény, együtt kinlódtat keserves évek nehézségei kovácsolja össze őket még akkor is, ha egyik Tata-bányán, másik Győrött, vagy Salgótarjánban, vagy a Zsil völgyében élte le fél életét. Idősek, 60—70 év körüliek. Hajuk megfehéredett, arcukat mély barázdák szántják, s mégis van valami fiatalos bennük. A kíváncsiság, ahogy érdeklődnek az új iránt, ahogy figyelik a világpolitikai események alakulását, a jó kedélyük, ahogy tréfálkoznak egymással.

Szelke Ede bácsi most is azzal fogadja Kajdi bácsit, hogy „látam tegnap a moziban”.

— Hogy láthatott, hiszen nem is voltam ott? — csodálkozik Gusztó bácsi.

Kiderült, a Várpalotán járt vietnami küldöttséggel együtt került filmszalagra az öreg, s azt vetítették a művelődési ház Erkel-termében. Ez az apróság elég ahhoz, hogy idézzék a vietnamiak látogatását, majd felelevenítsék a síófoki veterán-találkozót, amelyre mindig szívesen emlékezik Kajdi bácsi. Azután meg Kiskunfélegyházán járt. Ott 19-es találkozóon vett részt. Nagy élményt jelentett 40 év után beszélgetni egykori katonatársával, találkozni az öreg ezredparancsnokkal, szívesen meséli kérés nélkül is újra meg újra a többieknek.

Valamelyik belelapoz az újságba. Újabb hír az úrrakétáról, s máris adott a téma a beszélgetés folytatására. Mindegyik mond valamit. Meglepő, hogy milyen érdeklődéssel és örömmel figyeli a Szovjetunió új technikai

vonulat, csendben politizálnak. Vagy talán nem is. Hiszen szorgalmasan látogatják a szállókat, be-benéznek a várjáriskolába is, és még más alkalmat is megragadnak, hogy a régi munkáséletéről beszélhessenek a fiataloknak. A filléres napszámokról, a nincstelenségről, arról az időről, amikor bűn volt szakszervezeti tagnak lenni.

Maguk között is nagyon sokszor idézik a régi, keserves esztendőket, máskor meg a mai élet nyújtotta lehetőségeikkel élve, gondtalanul, jókedvűen szórakoznak itt, a barátságos klubban. Szijjártó Lajos, Kovács Imre, Csizsár György, H. Kovács István, Szabó Imre, Szelke Ede, Kajdi Gusztáv bácsi törzsvendégek a klubban. Hetenként háromszor: hétfőn, szerdán és pénteken „hivatalos órákat” tartanak, ilyenkor intézik a nyugdíjas szakszervezet ügyeit. S ha nincs forgalom, szívesen kártyáznak. Nem pénzre. Aki veszít annak egy pohár vizet kell meginnia.

A múltkor az egyik orvos látogatta meg az öreg bányászokat. Akkor is éppen kártyáztak, s a vendég kedvet kapott a játékra. Végül is veszített. A büntetést, a pohár hideg vizet ő is lenyelte, az öregek derültsége közepette.

Igy szórakoznak, tréfálkoznak délutánként a nyugdíjasok második otthonukban — klubjukban.

(MIKÉNE)

Kulturális hírek

— SZELLEMI VETÉLKEDÉST rendez a Magyar-Szovjet Baráti Társaság december 6-án Várpalotán, a Bányász Művelődési Házban, magyar és szovjet úttörők részvételével. Ugyanezen a napon délután 3 órai kezdettel Téli-pótbát rendeznek a szellemi vetélkedők szírközvetítésére.

— A VÁRPALOTAI bányász tánc együttes november 6-án az egyik szovjet alakulatnál vendégszerepel, ahol több műsorszámmal mutatkozik be.

Jól dolgozik a leánytanács

Várpalotán a KISZ leánytanácsnak mintegy hetven tagja van. A leánytanács élén héttagú vezetőség áll, amelynek tagjai a közelmúltban részt vettek a KISZ

Révfülöpon rendezett egyhetes tanfolyamán.

A vezetőség tervszerűen végzi munkáját. Sőt távlati tervet készítettek, s összeállították az 1960. évi éves munkatervüket.

KÜZÉPDUNÁNTÚLI NAPLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Veszprém megyei Bizottsága és a megyei tanács lapja
Szerkesztőség: Veszprém, Irodaház
Ár: 5—10. Telefon: 10-00.
Felelős szerkesztő: Csaba Imre
Kiadja a Veszprém megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Domján Gábor
Kiadóhivatal: Veszprém, Szabadság tér 7. Telefon: 12-47.
Veszprém megyei Nyomda Vállalat Veszprém, Köztársaság tér 1.
Felelős vezető: Steltzer Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi postahivataloknál és kézbesítőknél